

รายงานผลการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
๑. การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
<p>๑.๑ คุ่มครอง ป้องกัน รักษา ป่าไม้ และเขตอนุรักษ์ โดยอนุรักษ์พื้นที่เปราะบางที่มีความสำคัญเชิงนิเวศ สร้างพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างป่า วางระบบเพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกถือครองที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ ควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำและการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด ส่งเสริมเครือข่ายอนุรักษ์และป้องกันการบุกรุกป่าไม้ ส่งเสริมหลักการชุมชนอยู่ร่วมกับป่า</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการด้านการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๖ ดังนี้</p> <p>๑. เผยแพร่แนวคิดการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่สำคัญของประเทศ แก่ภาคีที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับการรักษาพื้นที่ต้นน้ำ (ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และ ๒) เพื่อให้มีน้ำพอเพียงสำหรับพื้นที่กลางน้ำและปลายน้ำ</p> <p>๒. จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ เพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับข้อมูลเพื่อเตรียมนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป</p> <p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ โดยดำเนินการใน ๒ ส่วน คือ ๑) การติดตามผลการกำหนดนโยบายการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ และ ๒)</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับการทำงานเชิงพื้นที่เนื่องจากพื้นที่ลุ่มน้ำต้นน้ำลำธาร ส่วนใหญ่มีพื้นที่ค่อนข้างกว้าง และการเข้าถึงค่อนข้างยากลำบาก</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>การเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำโดยการมีส่วนร่วม</p> <p>๔. นำเครื่องมือและกลไกการบริหารจัดการ ได้แก่ การประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มาใช้เพื่อช่วยในการรักษาพื้นที่ต้นน้ำลำธาร โดยได้มีการศึกษาการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ต้นน้ำลำธารลุ่มน้ำแม่แจ่มตอนบน ซึ่งเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะได้นำเสนอต่อคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาต่อไป</p>	
<p>๑.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และการจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรป่าไม้ ความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรชายฝั่ง ป่าชายเลน แหล่งน้ำ ที่ดิน และทรัพยากรแร่ เผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ และเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ผ่านทางกลไกการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความหลากหลายทางชีวภาพและความปลอดภัยทางชีวภาพของประเทศ (Clearing House Mechanism) บนเว็บไซต์ http://chm-thai.onep.go.th โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในด้านต่างๆ ของประเทศ และเชื่อมโยงกับโครงข่ายข้อมูลระดับภูมิภาค รวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>งบประมาณในการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำบัญชีรายการ (Inventory) ความหลากหลายทางชีวภาพและบุคลากรด้านอนุกรมวิธานมีจำกัด ส่งผลให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่องและยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๑.๓ ปรับปรุงการบริหารจัดการที่ดินทั้งระบบและกระจายการถือครองที่ดินให้เกิดความเป็นธรรม โดยให้มีการจัดทำระบบสารสนเทศและทะเบียนข้อมูลที่ดินและแผนที่แห่งชาติ แสดงการครอบครองใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทต่างๆ ในที่ดินของรัฐ ที่ดินเอกชน และที่ดินที่มีการถือครองโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ และจัดให้มีระบบและองค์การบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการพิจารณาทบทวนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดิน โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้กรอบยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการเชิงบูรณาการ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดิน ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการที่ดินเชิงบูรณาการให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและการดำเนินงานของหน่วยงาน</p>	
<p>๑.๔ เร่งรัดพัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดินเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร โดยส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน แก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุ และการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม</p>		
<p>๑.๕ วางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยพัฒนาระบบการจัดการร่วมในการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง ทั้งด้านการอนุรักษ์ การท่องเที่ยว และการพัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรประมง ผลักดันยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล บรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติที่รุนแรงและการกัดเซาะชายฝั่ง โดยส่งเสริมการปลูกป่าชายเลน ฟื้นฟูแนวปะการังอนุรักษ์แหล่งหญ้าทะเล และสาหร่ายทะเล ส่งเสริมการจัดการพื้นที่ชายฝั่งโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๑.๖ เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน และลดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งได้อย่างยั่งยืน โดยปรับปรุงกลไกการจัดการน้ำแบบองค์รวม ด้วยการปรับปรุงกฎหมายการจัดการน้ำ การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการ</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ โดยดำเนินการใน ๒ ส่วน คือ</p> <p>๑) การติดตามผลการกำหนดนโยบายการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ โดยการทบทวนนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ ทำการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินในแต่ละช่วงเวลาเพื่อนำข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินไปวิเคราะห์ร่วมกับนโยบายของรัฐ ทำให้ทราบข้อมูลปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายฯ ในแต่ละช่วงไปดำเนินการในพื้นที่โครงการ พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑</p> <p>๒) การเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลุ่มน้ำโดยการมีส่วนร่วม โดยการจัดตั้งเครือข่ายการบริหารจัดการลุ่มน้ำระดับลุ่มน้ำสาขา และฝึกอบรมเพื่อถ่ายทอดแนวความคิดการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พร้อมทั้งคัดเลือกกิจกรรมนำร่องในพื้นที่ลุ่มน้ำย่อย</p>	
<p>๑.๗ พัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแหล่งน้ำที่มีศักยภาพในการกักเก็บน้ำให้เหมาะสมกับระบบนิเวศ ภูมิสังคม เศรษฐกิจและความต้องการร่วมกันของชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานแก่ประเทศ</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๑.๘ พัฒนาและส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยจัดระบบการกระจายน้ำให้เหมาะสมในทุกภาคส่วน ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และอุปโภคบริโภค ใช้หลักการลด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ และจัดทำข้อมูลการใช้น้ำ (Water Footprint) รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำของภาคการเกษตร และส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยในช่วงฤดูแล้ง เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำ</p>		
<p>๑.๙ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคอย่างเป็นระบบ โดยจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างผสมผสานตามศักยภาพของพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้อย่างทั่วถึง</p>		
<p>๑.๑๐ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม โดยจัดให้มีการคุ้มครองพื้นที่อนุรักษ์และระบบนิเวศที่เปราะบาง ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของสมุนไพร มีความหลากหลายทางชีวภาพที่สมบูรณ์ และเป็นถิ่นที่อยู่ของพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ ส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุกรรมท้องถิ่นโดยองค์กรชุมชน ปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพเพื่อการพึ่งตนเองและการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพในระดับชุมชน รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ภายใต้กลไกการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากนวัตกรรมและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำเครื่องมือและกลไกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การจัดทำนโยบาย มาตรการและแผนการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ในระยะ ๕ ปี ซึ่งฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) อยู่ระหว่างขั้นตอนการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ๒. การจัดทำแนวทางการส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ จำนวน ๓ ด้าน ซึ่งจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ภาคส่วนการวิจัย สื่อสารมวลชนและภาคการศึกษา และภาคธุรกิจ 	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้ง ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ในอดีต ปัจจุบันได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ปัจจัยหนึ่งเกิดจากผลกระทบจากนโยบายของภาคการเมืองที่ให้ความสำคัญด้านการพัฒนามากกว่าการอนุรักษ์ โดย</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ประกอบด้วย</p> <p>๑) แนวทางการวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นและสนองต่อเป้าหมายของแผนกลยุทธ์อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ระยะ ๒๐๑๑-๒๐๒๐ (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓)</p> <p>๒) แนวทางการดำเนินงานด้านการสื่อสาร การให้การศึกษาและการเสริมสร้างความตระหนักแก่สาธารณชนเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ (Communication, Education and Public Awareness : CEPA) เพื่อตอบสนองต่อทศวรรษแห่งความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓</p> <p>๓) แนวทางการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ</p> <p>๓. ผลักดันการดำเนินงานตามระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรชีวภาพ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๔ กับหน่วยงานของรัฐ โดยระเบียบดังกล่าว มีขึ้นเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติหรือออกกฎหมายลำดับรองเพื่ออนุวัติการให้เป็นไป</p>	<p>ไม่ได้พิจารณาถึงมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติและความสมบูรณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพที่ต้องสูญเสียไปเพื่อแลกกับผลตอบแทนของโครงการพัฒนาต่างๆ ดังนั้น จึงควรนำประเด็นการประเมินต้นทุนทางธรรมชาติที่ต้องสูญเสียมาพิจารณาประกอบการอนุมัติ/อนุญาตดำเนินโครงการพัฒนาต่างๆ ในอนาคต</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ตามระเบียบในการขออนุญาตเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพ และการจัดทำข้อตกลงการเข้าถึงทรัพยากรชีวภาพและการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากทรัพยากรทางชีวภาพ เพื่อรักษาผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรชีวภาพของประเทศ ทั้งในระดับประเทศและชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๔. การยกร่างระเบียบคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติว่าด้วยการรับผิดชอบและความเสียหายอันเนื่องมาจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมที่เคลื่อนย้ายข้ามพรมแดน เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีพิธีสารเสริมนาโงยา-กัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการรับผิดชอบและชดใช้ตามพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ ซึ่งคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ และให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>๕. ผลักดันการดำเนินการตามมาตรการป้องกันควบคุมและกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ที่ได้รับความเห็นชอบจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้จัดทำคู่มือทะเบียนชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่ควรป้องกัน ควบคุมและกำจัดของประเทศไทย ประเภท</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์เลื้อยคลาน นก และสัตว์เลี้ยวลูกด้วยนม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานในการป้องกัน ควบคุม และกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุที่คุกคามความหลากหลายทางชีวภาพ นอกจากนี้ ได้ดำเนินการจัดการชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในพื้นที่นาร่องอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๕ ในจังหวัดนครปฐม อุตรธานี พะเยา น่าน และนครราชสีมา ซึ่งประสบปัญหาชนิดพันธุ์ต่างถิ่นรุกราน อาทิ ผักตบชวา หอยเชอรี่ ไมยราบยักษ์ เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานในพื้นที่นาร่องดังกล่าว เป็นการสนับสนุนให้ชุมชนและหน่วยงานในจังหวัดมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงปัญหาชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน มีแนวทางการจัดการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	
<p>๒. การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>		
<p>๒.๑ ปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดย ๑) เพิ่มโอกาสในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง ๒) ปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุนให้เอื้อสิทธิประโยชน์มากขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำหรือช่วยลดคาร์บอน ๓) เร่งพัฒนาเทคโนโลยีและมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกในประเทศ ๔) สนับสนุนการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมและชุมชนอย่างยั่งยืนในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕) ส่งเสริมการทำเกษตรที่เกื้อกูลกับระบบนิเวศตามแนวคิดของการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ๖) ส่งเสริมภาค</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>บริการให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ๗) สร้างโอกาสทางการตลาดให้กับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>		
<p>๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก โดย ๑) ส่งเสริมให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทางและขนส่งสินค้าด้วยระบบคมนาคมและขนส่งที่ใช้พลังงานต่อหน่วยต่ำ ๒) ส่งเสริมการใช้นานพาหนะที่ใช้พลังงานที่สะอาดขึ้น หรือใช้พลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ๓) สร้างวินัยและส่งเสริมพฤติกรรมการขับขี่ของประชาชน</p>		
<p>๒.๓ พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม และระบบนิเวศเข้าด้วยกัน โดย ๑) พัฒนาเมืองแบบกระชับ (Compact urban design) ที่มีการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในพื้นที่เมือง ๒) ใช้มาตรการสร้างแรงจูงใจและมาตรการสนับสนุนทางด้านภาษีเพื่อส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ซึ่งประหยัดพลังงาน และใช้พลังงานทดแทน ควบคู่กับการพัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบและมาตรฐานด้านการจัดการพลังงาน ๓) กำกับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองอย่างเข้มข้น ทั้งในเขตและนอกเขตเมือง ๔) จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างบูรณาการด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการด้านการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสอดคล้องกับวัฒนธรรมและระบบนิเวศ ดังนี้</p> <p>๑. การกำหนดขอบเขตพื้นที่เมืองเก่า เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เมืองเก่าอย่างเหมาะสม ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคาม รวมทั้งสามารถรักษาองค์ประกอบเมืองเก่า คุณค่า หรือเอกลักษณ์ของเมืองให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งเมื่อมีขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าที่ชัดเจน จังหวัดและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะสามารถกำหนดหรือพัฒนากลไกและกระบวนการบริหารจัดการเมืองเก่าแบบบูรณาการได้ต่อไป โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการในพื้นที่เมืองเก่าแพร่ เมืองเก่าเพชรบุรี เมืองเก่าจันทบุรี เมืองเก่าร้อยเอ็ด และเมืองเก่าปัตตานี ซึ่งได้ดำเนินการ</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การรับรู้ และความรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่ายังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร - นโยบาย ของ ท้องถิ่น เกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า และการยอมรับของประชาชนที่มีต่อการกำหนดขอบเขตพื้นที่เมืองเก่ายังมีไม่มากนัก

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	แล้วเสร็จ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ อยู่ระหว่างดำเนินการในพื้นที่เมืองเก่าเชียงราย เมืองเก่าสุพรรณบุรี เมืองเก่าระยอง เมืองเก่าบุรีรัมย์ และเมืองเก่าตะกั่วป่า	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>ควรสนับสนุนการสร้างความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า และการวางผังเมืองอย่างบูรณาการร่วมกันในทุกภาคส่วน</p>
	<p>๒. การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนเมืองยั่งยืน</p> <p>เชิงบูรณาการในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดทำแนวทางการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนเมืองยั่งยืนเชิงบูรณาการในพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง โดยร่วมกับเครือข่ายสิ่งแวดล้อมชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทบพวนยุทธศาสตร์การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนที่ได้เคยดำเนินการไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพื่อให้การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนในพื้นที่ทั้งระบบ (ต้นน้ำ กลางน้ำและท้ายน้ำ) เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงานฯ จึงได้ดำเนินการต่อเนื่อง โดยชุมชนและ อปท. มีส่วนร่วมในการดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้น โดยการนำแนวทางการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชนที่ได้ร่วมกันดำเนินการไว้แปลงไปสู่การปฏิบัติโดยชุมชนเป็นผู้คัดเลือกและกำหนดการดำเนินงานในแผนปฏิบัติการ ตลอดจนร่วมดำเนินการและติดตามผล รวมทั้งแลกเปลี่ยนและถอดบทเรียนจากการ</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>๑. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชนยังขาดการบูรณาการงานระหว่างหน่วยงานอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างชุมชนและ อปท.</p> <p>๒. การดำเนินงานของภาครัฐยังไม่สามารถตอบสนองได้ทันต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ต้องการเห็นผลในทางปฏิบัติอย่างรวดเร็ว</p> <p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>หน่วยงานภาครัฐควรร่วมกันผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อต่อยอดการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวสู่ระดับ</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ปฏิบัติซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และศักยภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้แก่ อปท. และ เครือข่ายสิ่งแวดล้อมชุมชนในพื้นที่</p>	<p>เมืองและประเทศต่อไป</p>
	<p>๓. การถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดีด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียวชุมชนที่ยั่งยืน และแนวคิด เมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น โดยบูรณา การหลักการออกแบบผังเมืองเชิงนิเวศ เทคโนโลยีชุมชน ที่ชาญฉลาดและเทคโนโลยีสะอาด การจรรยาบรรณส่งและ การคมนาคมที่มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ การไหลเวียนของ ทรัพยากรที่มีของเสียเป็นศูนย์ (Zero Waste) การจัดการ พื้นที่สีเขียวในเมืองและการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะนำพาเมือง/ชุมชนไปสู่ สังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) ได้ในอนาคต</p> <p>โดยการจัดประชุมชี้แจงเกณฑ์และตัวชี้วัดด้าน สิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน ในโครงการรางวัลอาเซียนด้าน สิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน (ASEAN Environmentally Sustainable Cities (ESC) Awards) ซึ่งกำหนดจัด รวมทั้งสิ้น ๖ ครั้ง ทั่วทุกภาคของประเทศ ระหว่างเดือน ธันวาคม ๒๕๕๕ – มีนาคม ๒๕๕๖ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการ ดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว ชุมชนมุ่งสู่รางวัลอาเซียนฯ และแนวคิดเมือง</p>	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>หน่วยงานภาครัฐควร สนับสนุนให้มีการถอดบทเรียน และการปฏิบัติที่เป็นเลิศในด้าน เมืองสีเขียวและสะอาด เพื่อ ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ระดับเมือง และชุมชนอย่างต่อเนื่อง</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๒.๔ ปรับพฤติกรรมกรรมการบริโภคผู้สังคมนครบด้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดย ๑) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีสำนึกรับผิดชอบเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ๒) รมรงค์ปรับเปลี่ยนทัศนคติและสร้างค่านิยมการบริโภคที่ยั่งยืนให้เป็นบรรทัดฐานของสังคม ๓) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการบริโภคที่ยั่งยืน ๔) เสริมสร้างกลไกคุ้มครองผู้บริโภค และส่งเสริมเครือข่าย สื่อ โฆษณา และประชาสัมพันธ์ให้เข้ามามีบทบาทในการปรับเปลี่ยนสังคมไปสู่การบริโภคที่ยั่งยืน</p>	<p>ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น</p>	
<p>๓. การยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน</p>		
<p>๓.๑ พัฒนานองค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบ และการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ โดย ๑) ศึกษาวิจัยและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสาเหตุและการคาดการณ์ การประเมิน ความเสี่ยง ความเปราะบาง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรายสาขา ๒) สนับสนุนการวิจัยพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัว ๓) สร้างนักวิจัยและเครือข่ายวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความรู้ และการมีส่วนร่วม ๔) พัฒนากลไกการประเมินองค์ความรู้ รวมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินพื้นที่เสี่ยงและเปราะบางต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Vulnerability area) ในระดับพื้นที่ (Area Base) ของนิเวศแหล่งน้ำในแผ่นดินในประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณากำหนดแนวทางเตรียมการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การป้องกันการเกิดผลกระทบรุนแรง และส่งเสริมการปรับตัวในระดับพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเป็นส่วนสำคัญในการทดสอบ และปรับปรุงหลักเกณฑ์สำหรับประเมินพื้นที่เสี่ยงฯ ในรายสาขา โดยดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕</p>	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการแก้ไขปัญหาการคุกคามด้านที่ดินและระบบน้ำ เช่น การบุกรุกพื้นที่ การขุดลอกพื้นที่หนองบึง เป็นต้น ควบคู่กับการจัดทำแผนการบริหารจัดการในระดับพื้นที่ - ควรมีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ และการเก็บข้อมูลสถิติในระดับพื้นที่ รวมถึงการพัฒนาระบบเตือนภัย โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
		<p>- ควรให้ความรู้และสร้างความตระหนักถึงวิธีการดูแลรักษาแหล่งน้ำในแผ่นดินแก้มุขมนและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญและวิธีการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน และมีการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์แหล่งน้ำที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>- ควรมีการพัฒนาเครือข่ายการตั้งรับและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ลุ่มน้ำ</p>
<p>๓.๒ พัฒนาเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรับมือกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดย ๑) สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมของประเทศเพื่อรองรับผลกระทบอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว ๒๐ ปี ๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการรายงานเกี่ยวกับข้อมูลการปล่อยและการลดก๊าซเรือนกระจกและด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓) นำมาตรการทางการคลังมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ๔) สนับสนุนให้มีการจัดทำเป้าหมายและแผนปฏิบัติการระยะกลางและระยะยาว ๕) ศึกษาวิจัยและพัฒนาตลาดคาร์บอนทุกรูปแบบ ๖) ส่งเสริมให้มีระบบการขึ้นทะเบียนเพื่อสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยประสานงานกลางของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework on Climate Change Convention : UNFCCC) ได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างแผนแม่บทฯ ใน ๕ ภูมิภาคทั่วประเทศ ได้แก่ ภาคตะวันตก</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>- การจัดทำนโยบายและแผนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับชาติ ต้องพิจารณาให้ครอบคลุมผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยละเอียด และรอบคอบ ทั้งในระดับประเทศตลอดจนระดับนานาชาติ รวมทั้ง</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
(National Registry System) ๗) พัฒนากองทุนคาร์บอน	<p>(จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์) ภาคใต้ (จังหวัด นครศรีธรรมราช) ภาคเหนือ (จังหวัด เชียงราย) ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัด ขอนแก่น) และภาคกลาง (กรุงเทพมหานคร) เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อนจะ ดำเนินการนำเสนอคณะกรรมการนโยบายการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป</p> <p>นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังได้ดำเนินการศึกษา มาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งดำเนินการแล้วเสร็จเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยผลที่ได้รับจากโครงการดังกล่าว คือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อใช้ ดำเนินงานปรับตัวต่อภูมิอากาศในอนาคต ซึ่ง ประกอบด้วย การปรับตัวแบบองค์รวมเชิงลุ่มน้ำ และการ ปรับตัวด้านการพัฒนาคนและสังคม</p>	<p>ต้องจัดให้มีกระบวนการสร้าง ความรู้ความเข้าใจ และรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนอย่าง มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้อง อาศัยระยะเวลา งบประมาณ และบุคลากรที่เหมาะสม</p>
<p>๓.๓ พัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดย ๑) ยกระดับขีดความสามารถของกลุ่มเสี่ยงในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ๒) กำหนดมาตรการรองรับผลกระทบต่อชุมชนและสังคมที่ชัดเจน ๓) สนับสนุน กระบวนการวางแผนชุมชนระยะยาว รวมทั้งส่งเสริมบทบาทของ ประชาชนชาวบ้าน ผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
๔. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง		
๔.๑ จัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบ ที่ใช้ทั้งมาตรการด้านกายภาพ โครงสร้างพื้นฐาน และการควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการตั้งถิ่นฐานในเขตพื้นที่เสี่ยงภัย รวมทั้งพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยของระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ เพื่อรองรับภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต		
๔.๒ พัฒนาระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ กำหนดมาตรการให้ครอบคลุม ทั้งด้านการเตรียมพร้อม การป้องกัน การลดผลกระทบ การเตือนภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉิน การช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ และการฟื้นฟูบูรณะ โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ		
๔.๓ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ โดยบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาเครือข่ายการจัดการภัยพิบัติระดับภูมิภาค ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูล การถ่ายทอดเทคโนโลยี การส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ด้านการเตือนภัย และการจัดการในภาวะฉุกเฉิน		
๔.๔ วางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศไทยอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของชุมชนและผู้นำท้องถิ่น โดยฝึกอบรมและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ ฝึกกำลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ สื่อมวลชน กองทัพ และภาคประชาสังคม เพื่อการระดมสรรพกำลัง และบูรณาการระบบการจัดการภัยพิบัติของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำจัดทำแนวทางและมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติประเภทธรณีสารสนเทศและภูมิลักษณะธรรมชาติ เพื่อเผยแพร่และถ่ายทอดข้อมูลและวิธีการติดตามประเมินผลกระทบต่อแหล่งธรรมชาติให้กับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ประมาณ ๗๐ หน่วยงาน ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงาน	<u>ข้อเสนอแนะ</u> ควรมีการถ่ายทอดและเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ประเภทธรณีสารสนเทศและภูมิลักษณะธรรมชาติ เช่น เอกสาร แผ่นพับ ซีดี ให้กับชุมชน

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงปัจจัยชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม การบริหารการจัดการพื้นที่ และ แนวทาง มาตรการ รวมทั้งเข้าใจและสามารถติดตาม ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านคุณค่าทางวิชาการ และคุณค่าต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านองค์ประกอบของระบบนิเวศ/สิ่งแวดล้อม ด้าน องค์ประกอบทางภูมิสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรม และด้านการบริหารจัดการ ในประเพณีวัฒนธรรมและ ภูมิลักษณะธรรมชาติในพื้นที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี รวมทั้ง หน่วยงานสามารถนำไปติดตามและประเมินผลในระดับ พื้นที่ในทุกๆ ปี ต่อไป</p>	<p>และหน่วยงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แหล่งธรรมชาติ ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิ ลักษณะธรรมชาติ ได้รับการดูแล รักษา รวมทั้งมี แนวทาง มาตรการ และหลักการบริหารจัดการพื้นที่ที่สามารถนำไปปรับ ใช้ได้อย่างเหมาะสมต่อไป</p>
<p>๔.๕ สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม โดยจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ ซึ่งประกอบด้วยการอพยพ การวางระบบปฏิบัติการสำรองในระดับองค์กร และการฝึกซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความตื่นตัวให้กับสาธารณชนและสร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และความต่อเนื่องของการดำเนินธุรกิจ</p>		
<p>๕. การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>		
<p>๕.๑ ติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน ทั้งที่เป็นมาตรการฝ่ายเดียวของภาคการค้าหลัก และมาตรการในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมพร้อมในการป้องกันหรือรองรับมาตรการดังกล่าว โดยสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาคเอกชน</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๕.๒ เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะมาตรการภาษีที่เก็บจากสินค้าข้ามพรมแดน ตามบทบัญญัติของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแกตต์ และการใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เช่น มาตรการฉลากคาร์บอน และข้อมูลที่แสดงการใช้น้ำ เป็นต้น เพื่อลดเงื่อนไขการกีดกันการค้ากับประเทศไทย</p>		
<p>๕.๓ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับการสนับสนุนและส่งเสริมการผลิตสินค้า บริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการเป็นพันธมิตรร่วมทุนกับประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>		
<p>๕.๔ ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ โดยสนับสนุนทั้งด้านการเงิน การให้ความรู้ และการอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้ส่งออกรายย่อยได้รับการรับรองมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการทำบัญชีต้นทุนคาร์บอนในระดับแหล่งวัตถุดิบ โดยเฉพาะในภาคเกษตรและประมง ตลอดจนพัฒนาระบบตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์</p>		
<p>๕.๕ สร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนหรือที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งสร้างตลาดรองรับ โดยส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดด้านการค้าการลงทุน ตลอดจนสนับสนุนธุรกิจการค้าคาร์บอนเครดิต</p>		
<p>๖. การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ</p>		
<p>๖.๑ ศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจของพันธกรณี รวมทั้งติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ ภายใต้อนุสัญญาข้อตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมและกรอบความตกลงอื่นๆ ที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่จะมีผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบต่อประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีการดำเนินงานตามอนุสัญญาและพันธกรณีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนี้</p> <p>๑. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทาง</p>	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>วัฒนธรรมและธรรมชาติ (Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage) หรือ อนุสัญญามรดกโลก</p> <p>สำนักงานฯ ได้ดำเนินการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในคุณค่าและความสำคัญของแหล่งมรดกโลก และแนวทางการอนุรักษ์และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบแหล่งมรดกโลกเขาใหญ่ให้กับชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รอบอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ประมาณ ๓๐ อบต. โดยมีผู้เข้าร่วมประมาณ ๑๐๐ คน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของแหล่งมรดกโลก และแนวทางการอนุรักษ์และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบแหล่งมรดกโลก</p>	<p>การเสริมสร้างความรู้ และความตระหนักต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จึงจะเห็นผลในการนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม</p>
	<p>๒. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework on Climate Change Convention : UNFCCC)</p> <p>สำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดทำกรอบการเจรจาของประเทศไทยและได้เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๑๘ และการประชุมรัฐภาคีพิธีสารเกียวโต สมัยที่ ๘ (COP 18/CMP 8) ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงโตฮอ รัฐกาตาร์ ระหว่างวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน - ๗ ธันวาคม</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>๒๕๕๕ ซึ่งการประชุมดังกล่าว กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรมีการเสนอเรื่องเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในการจัดทำตราสารยอมรับ (Instrument of Acceptance) เพื่อให้การแก้ไขพิธีสารดังกล่าวมีผลผูกพันต่อไทย และประเทศไทยควรมีกระบวนการสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายการลดการปล่อยปริมาณก๊าซเรือนกระจกในทุกสาขาเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาแล้ว</p>	
	<p>๓. อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity : CBD)</p> <p>สำนักงานฯ ได้เข้าร่วมประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๑ (COP11) เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ณ สาธารณรัฐอินเดีย และได้นำเสนอท่าทีของประเทศไทยต่อที่ประชุมในประเด็นต่างๆ โดยที่ประชุมมีการรับรองข้อมติ ๓๓ ข้อ ซึ่งข้อที่สำคัญ คือ สถานะของพิธีสารนาโงยาฯ การบรรลุเป้าหมายไอจี ประเด็นทางการบริหารจัดการและงบประมาณ และการฟื้นฟูระบบนิเวศ มาตรา ๘(j)</p> <p>ข้อมติที่สำคัญที่ประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการ คือ การแปลงเป้าหมายไอจีไปสู่การปฏิบัติและการกำหนดเป้าหมายระดับชาติให้สอดคล้องกับเป้าหมายระดับโลกดังกล่าว และการปรับปรุงกลยุทธ์และ</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>แม้ประเทศไทยจะได้รับการยอมรับในเวทีของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพว่ามีผลการดำเนินงานเป็นที่ประจักษ์ แต่การขาดความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพของภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการเมือง ส่งผลให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกรณีด้านความหลากหลายทางชีวภาพชะงักงัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลักดันให้ประเทศ</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>แผนปฏิบัติการความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติให้สอดคล้องกับเป้าหมายโอจี รวมถึงกำหนดตัวชี้วัดเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานมุ่งสู่เป้าหมายระดับประเทศ และจะต้องรายงานผลการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวในการประชุมสมัชชาภาคีครั้งที่ ๑๒ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ในปี ค.ศ. ๒๐๑๔</p>	<p>ไทยมีบทบาทเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาคอาเซียนได้ ทั้งที่มีศักยภาพสูง</p>
	<p>๔. พิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ (Cartagena Protocol on Biosafety : CPB)</p> <p>สำนักงานฯ ได้เข้าร่วมประชุมสมัชชาภาคีพิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ สมัยที่ ๖ (COP-MOP6) เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ณ สาธารณรัฐอินเดีย โดยที่ประชุมมีการรับรองข้อมติ ๑๖ ข้อ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ คือ การรับรองแนวทางสำหรับการประเมินความเสี่ยง และเชิญชวนให้ประเทศภาคีดำเนินการให้มีการทดสอบแนวทางก่อนที่จะมีการรับรองในการประชุมสมัชชาภาคีพิธีสารฯ สมัยถัดไป การรับรองกรอบงานและแผนปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการดำเนินงานตามพิธีสารฯ อย่างมีประสิทธิภาพ และเชิญชวนให้ประเทศภาคี รัฐบาลอื่นๆ และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ และร้องขอให้ประเทศภาคีดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีพิธีสารเสริมนาโงยา-กัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการรับผิดชอบและชดใช้ฯ และจำแนกถึงความต้องการเพื่อ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	เสริมสร้างสมรรถนะในการดำเนินการตามข้อกำหนดในพิธีสารเสริมฯ ดังกล่าว	
	<p>๕. อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar Convention) และความตกลงการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรของโครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศสำหรับนกอพยพในเส้นทางการบินเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย (Partnership of Migratory Waterbirds and the Sustainable Use of their Habitats in the East Asian-Australasia Flyway) สำนักงานฯ ได้ดำเนินการดังนี้</p> <p>๑) สำนักงานฯ ได้เข้าร่วมประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ ๑๑ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ เมืองบูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนีย ในหัวข้อการประชุม Wetlands : home and destination ซึ่งมีประเด็นสำคัญ คือ การปรับปรุงแผนกลยุทธ์อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕ สำหรับแผนไตรวรรษ ค.ศ. ๒๐๑๓-๒๐๑๕ การพัฒนาความตระหนักคุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำและแนวทางการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดไว้ในการวางแผนการท่องเที่ยวและนันทนาการ รวมถึงยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแห่งชาติ กรอบการดำเนินงานเชิงบูรณาการในการบรรเทาและชดเชยการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยสอดคล้องของ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>พื้นที่ชุ่มน้ำเข้าสู่นโยบายและแผนภาคพลังงานให้เกิดความยั่งยืน หลักการวางแผนจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในเขตเมืองและชานเมือง กรอบการบูรณาการการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำกับการขจัดความยากจน ซึ่งประเทศไทยต้องรับข้อมติต่างๆ ดังกล่าวมาดำเนินงานเพื่อรายงานความก้าวหน้าในการประชุมสมัชชาภาคีครั้งต่อไปในอีก ๓ ปีข้างหน้า</p> <p>๒) สำนักงานฯ ได้เข้าร่วมประชุมสมัยที่ ๖ ของสมาชิกเส้นทางการบินเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย (6th Meeting of the Partnership) เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ ณ เมืองปาเลมบัง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยประเทศไทยมีแหล่งพักพิงบนเส้นทางการบินอยู่ ๑ แห่ง จากทั้งหมด ๙๙ แห่ง คือ ปากแม่น้ำกระบี ทั้งนี้ ประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทย กำลังจะเสนอแหล่งพักพิงเพิ่มเติมรวมทั้งส่งเสริมการความตระหนัก และการศึกษาวิจัยเรื่องเส้นทางการบิน การพัฒนาศักยภาพการจัดการนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย และการพัฒนาเส้นทางการบินให้เป็นที่รู้จัก ซึ่งสำนักงานฯ อยู่ระหว่างการประสานและผลักดันกำหนดแผนการขึ้นทะเบียนให้พื้นที่ชุ่มน้ำหลัก ๙ แห่งของประเทศไทยเป็นพื้นที่เครือข่ายอนุรักษ์นกอพยพ ได้แก่</p> <p>๑) แอ่งเชียงแสนและเวียงหนองล่อง จ.เชียงราย</p> <p>๒) บึงบอระเพ็ด จ.นครสวรรค์ ๓) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>หมู่เกาะลิบง-ปากน้ำตรัง จ.ตรัง ๔) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด จ.บุรีรัมย์ ๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน จ.บุรีรัมย์ ๖) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก จ.บุรีรัมย์ ๗) อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๘) กุดทิง จ.บึงกาฬ และ ๙) บึงโขงหลง จ.บึงกาฬ และพื้นที่ชุ่มน้ำย่อยอ่าวไทยตอนใน ๖ แห่ง ได้แก่ ๑) บ้านปากทะเล จ.เพชรบุรี ๒) แหลมผักเบี้ย จ.เพชรบุรี ๓) ศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก (บางปู) เฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชาินี จ.สมุทรปราการ ๔) ดอนหอยหลอด จ.สมุทรสงคราม ๕) หาดเลนบ้านคลองโคน จ.สมุทรสงคราม และ ๖) นาเกลือบ้านโคกขาม จ.สมุทรสาคร</p>	
<p>๖.๒ สร้างความพร้อมและพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐเพื่อเสริมสร้างเทคนิคการเจรจา โดยสร้างทีมผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน รวมทั้งจัดเตรียมบุคลากรรุ่นใหม่ให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง</p>		
<p>๖.๓ พัฒนาคือความร่วมมือในกลุ่มอาเซียน และประเทศคู่ค้าสำคัญ เพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะความร่วมมือในการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการลดก๊าซเรือนกระจก และการปรับตัว การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างยั่งยืน รวมทั้งจัดเตรียมแผนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานอาเซียนเพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๘ และอยู่ระหว่างเตรียมการจัดทำ Roadmap ด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในส่วนที่</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานฯ	
	<p>นอกจากนี้ สำนักงานฯ ได้นำเสนอการให้สัตยาบันในข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (ASEAN Centre for Biodiversity : ACB) ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ประเทศไทยให้สัตยาบันในข้อตกลงว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อแสดงเจตจำนงในการดำเนินการของประเทศไทยในฐานะสมาชิกประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยได้นำเสนอรัฐสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ ตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕</p> <p>ศูนย์อาเซียนว่าด้วยการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นโครงการร่วมภายใต้ความร่วมมือของสมาชิกประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ซึ่งนำแนวทางและวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพมาเป็นกรอบในการดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและประสานความร่วมมือด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาคอาเซียน ประเทศอื่นๆ และระหว่างองค์กรต่างๆ โดยให้การสนับสนุนประเทศสมาชิกอาเซียนในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในด้านการจัดการ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ประเทศฟิลิปปินส์	
<p>๖.๔ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งข้อตกลง อนุสัญญา และพิธีสารที่เกี่ยวข้อง โดยให้ชุมชนมีการเข้าถึงเพื่อใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพ และสนับสนุนให้เกิดกลไกการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมเมื่อมีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ รวมทั้งพันธกรณีและข้อตกลงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยงานประสานกลางแห่งชาติของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity : CBD) ได้ดำเนินการตามพันธกรณี มาตรการต่างๆ ของอนุสัญญา และข้อมติสมัชชาภาคีสมัยต่างๆ ดังนี้</p> <p>๑. ลงนามพิธีสาร ๒ ฉบับที่สมัชชาภาคีอนุสัญญาให้การรับรองเมื่อการประชุมสมัยที่ ๑๐ ได้แก่ พิธีสารนาโงยาว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรมและการแบ่งปันผลประโยชน์ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ และพิธีสารเสริมนาโงยา-กัวลาแลมเปอร์ว่าด้วยการรบกวนและขดใช้ภายใต้พิธีสารคาร์ตาเฮนาว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ของประเทศไทยในการดำเนินงานตามแนวทางของอนุสัญญาฯ ซึ่งภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเทศไทยมีแผนจะให้สัตยาบันพิธีสารฯ ดังกล่าว เพื่อให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศต่อไป</p> <p>๒. กำหนดเครื่องมือกลไกในการอนุรักษ์และบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพที่สอดคล้องกับแนวทาง</p>	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>การให้สัตยาบันพิธีสารฯ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนของสังคม และต้องสร้างความเข้าใจตั้งแต่ภาคการเมืองจนถึงระดับชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้จนถึงระดับการต่อรองผลประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรมที่ชุมชนดูแลรักษาได้ ซึ่งถือเป็นภารกิจที่หนักและท้าทายเป็นอย่างยิ่งและต้องได้รับการสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ได้แก่</p> <p>๑) ร่างนโยบาย มาตรการและแผนการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐ และแนวทางการอนุรักษ์และบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๒) จัดทำแนวทางการแปลงแผนกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพสู่ระดับท้องถิ่น (Local Biodiversity Strategy and Action Plan) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นตน</p> <p>๓. เผยแพร่เสริมสร้างความตระหนักตามแนวทางของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยจัดงานวันสากลแห่งความหลากหลายทางชีวภาพ (๒๒ พฤษภาคม) และงานวันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก (๒ กุมภาพันธ์) เป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ให้สาธารณชนเกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ</p> <p>๔. การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีองค์ความรู้เรื่องกลไกการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรม โดยมีการจัดประชุมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานและกฎระเบียบของชุมชน</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>เรื่องการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยสำนักงานฯ มีแผนจะส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความเข้มแข็งและสามารถเจรจาต่อรองแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพที่ชุมชนดูแลรักษาได้อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม</p>	
๗. การควบคุมและลดมลพิษ		
<p>๗.๑ ลดปริมาณมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก โดยส่งเสริมให้มีระบบขนส่งมวลชนในพื้นที่เมืองใหญ่ เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการป้องกันและการชดเชยผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสะอาดและเชื้อเพลิงสะอาดในกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการใช้กฎหมายในการควบคุมการเผาในพื้นที่โล่งอย่างเคร่งครัด</p>		
<p>๗.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน โดยสนับสนุนการจัดตั้งระบบที่สอดคล้องกับปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการดำเนินงาน สนับสนุนการลดปริมาณของเสีย ณ แหล่งกำเนิด โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด รวมทั้งใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อลดปริมาณขยะและน้ำเสีย</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการวิเคราะห์และกลั่นกรองโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ภายใต้อำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเสนอไปยังสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สกล.) พิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>อปท. เป้าหมายยังไม่มีความพร้อมในการจัดการปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชนของตนได้ จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของอปท. ในการดำเนินงานดังกล่าว</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>อปท. เพื่อนำไปใช้ในการจัดการปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชนเป็นประจำทุกปี</p>	
	<p>นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังได้ให้การสนับสนุนเงินอุดหนุนและเงินกู้จากกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินโครงการด้านการจัดการมลพิษแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสนับสนุนเงินอุดหนุนให้กับ อปท. เพื่อการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการจัดหา จัดซื้อวัสดุ เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานและบำรุงรักษาระบบดังกล่าว จำนวน ๒ โครงการ วงเงินรวม ๖๑.๖๘๒ ล้านบาท ๒. การสนับสนุนเงินกู้ให้กับภาคเอกชน เพื่อดำเนินการในกรณีที่บุคคลนั้นมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อควบคุม บำบัดหรือขจัดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเองเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จำนวน ๘ โครงการ วงเงินรวม ๑๓๑.๔๑๕ ล้านบาท 	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>๗.๓ พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ โดยสนับสนุนการก่อสร้างศูนย์จัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เพิ่มความรับผิดชอบของผู้ประกอบการในการจัดการขยะอันตรายและสารอันตรายให้มากขึ้น ติดตามและเฝ้าระวังไม่ให้มีการลักลอบทิ้งสารอันตราย กากอุตสาหกรรมและขยะติดเชื้อในสิ่งแวดล้อม ป้องกันการลักลอบนำเข้าสู่สารอันตรายมาใช้ในกิจการที่ผิดวัตถุประสงค์ สนับสนุนการจัดทำระบบฐานข้อมูลเอกลักษณ์ของกากอุตสาหกรรมอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ</p>		
<p>๗.๔ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล และการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี โดยให้ความสำคัญกับการจัดการสารเคมีอย่างครบวงจร พิจารณาจำกัด หรือยกเลิกการนำเข้าและการใช้สารเคมีทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง ส่งเสริมการใช้สารทดแทนสารเคมี พัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลสารเคมีของแต่ละหน่วยงานตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ทั้งบัญชีการนำเข้า การผลิต การดำเนินการกับสารเคมีที่มีอยู่ ตลอดจนถึงการกำจัด จัดทำระบบข้อมูลการใช้สารเคมี การเกษตรและวัตถุอันตรายตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่</p>		
<p>๗.๕ พัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ ทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน ตลอดจนกำหนดมาตรการรักษา เยียวยาและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและผู้ได้รับผลกระทบ เมื่อมีเหตุอุบัติเหตุด้านมลพิษ โดยจัดให้มีกองทุนเยียวยาและฟื้นฟูพื้นที่และผู้ได้รับผลกระทบ โดยระดมทุนจากผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และโรงงานผู้ก่อมลพิษ รวมทั้งการใช้มาตรการทางการคลังที่เหมาะสม สอดคล้องตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย</p>		
<p>๘. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ</p>		
<p>๘.๑ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยสนับสนุนแนวทางการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเชิงอนุรักษ์และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ ตามวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และ</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
วัฒนธรรมดั้งเดิม ภายใต้หลักการคนอยู่ร่วมกับระบบนิเวศอย่างเกื้อกูล สนับสนุนสิทธิของชุมชน บทบาทของปราชญ์ชาวบ้านและผู้นำชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพึ่งตนเอง สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับระบบนิเวศ		
๘.๒ สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน โดยสนับสนุนการจัดการเชิงพื้นที่ พัฒนากลไกการจัดการร่วมที่ประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการบริหารจัดการน้ำ และมลพิษทางน้ำ การจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งการจัดการภัยพิบัติ	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนจังหวัดในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ซึ่งถือเป็นแผนแม่บทด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดที่มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน ผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ อาทิ หน่วยราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) สถาบันการศึกษา และองค์กรอิสระเป็นคณะกรรมการ</p> <p>นอกจากนี้ ในการขอรับการอุดหนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการจัดการแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสีย ภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด อปท. จะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้ประชาชนยอมรับโครงการที่จะเกิดขึ้นอีกด้วย</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกองทุนสิ่งแวดล้อมให้การสนับสนุนหน่วยงานเพื่อดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้</p> <p>๑. โครงการพัฒนาแบบจำลองเชิงพื้นที่แบบพลวัตเพื่อติดตามและประเมินสถานการณ์คุณภาพน้ำกรณีศึกษาแม่น้ำเพชรบุรี ดำเนินการโดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ (ราชบุรี) เพื่อสร้างระบบการติดตามประเมินคุณภาพน้ำอย่างบูรณาการ ที่เชื่อมต่อกับระบบข้อมูลเข้ากับหน่วยงานในพื้นที่ และพัฒนาเป็นต้นแบบในการพัฒนาแบบจำลอง เพื่อการบริหารจัดการคุณภาพน้ำในกลุ่มน้ำทั้งระบบอย่างบูรณาการ</p> <p>๒. โครงการวางแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเชื้อเพลิงป่าเต็งรังโดยใช้แบบจำลองไฟป่า ดำเนินการโดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พื้นที่ดำเนินการ คือ ชุมชนบ้านแม่เตี้ยะใต้อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้แบบจำลองไฟป่า เพื่อวางแผนควบคุมเชื้อเพลิง และใช้ประโยชน์จากไฟป่าในการลดการสะสมของเชื้อเพลิงและรักษาระบบนิเวศของป่าเต็งรัง รวมทั้งวางแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อเป็นชุมชน</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	ต้นแบบ ในการควบคุมเชื้อเพลิง เพื่อลดการเกิดไฟฟ้าในป่าเต็งรัง	
<p>๘.๓ ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมและบังคับใช้ อย่างเสมอภาคเป็นธรรม ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบของภาครัฐ เพื่อลดความขัดแย้ง แก้ไขปัญหาค่าเช่าที่ดินในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน รวมทั้งจัดทำกฎหมายรองเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและแบ่งปัน ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม</p>		
<p>๘.๔ ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยไม่ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีมาตรการควบคุมการใช้พื้นที่ตามนโยบายส่งเสริมพืชเศรษฐกิจไม่ให้ เกิดการบุกรุกทำลายพื้นที่อนุรักษ์และระบบนิเวศที่เปราะบาง สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อ ประเมินมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าในอนาคตของทรัพยากรธรรมชาติในการทำหน้าที่ของระบบ นิเวศ ปรับปรุงกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินงานด้านการปรับปรุงกระบวนการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ดังนี้</p> <p>๑. การดำเนินการในส่วนของมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นสมควรแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อไม่ให้เกิด ปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ หรือกรณีที่ไม่ สามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือต้องมีองค์การอิสระตาม มาตราดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระตาม มาตราดังกล่าว ควรใช้หลักการให้องค์กรอิสระให้ ความเห็นคู่ขนานไปกับการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) ของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ โดยมีระยะเวลา ในการพิจารณาเท่ากัน และหน่วยงานอนุญาตจะต้องนำ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ความเห็นของทั้งสองฝ่าย คือ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ และองค์การอิสระมาประกอบการตัดสินใจ</p> <p>๒. สำนักงานฯ จะดำเนินการปรับมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ ๑๐. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ระบุว่า “ให้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการพัฒนาใดๆ ที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ” ให้มีความชัดเจน โดยไม่ใช่ข้อความที่ทำให้ต้องมีการใช้ดุลยพินิจในการดำเนินการ และทำการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนว่าพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งใดที่มีระบบนิเวศที่มีความสำคัญและอ่อนไหว จำเป็นต้องใช้กลไกการจัดทำรายงาน EIA เพื่อมิให้โครงการพัฒนาต่างๆ ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำดังกล่าว โดยประกาศให้ชัดเจนว่าโครงการประเภทและขนาดใดในพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งใดที่ต้องจัดทำรายงาน EIA รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางในการจัดทำรายงาน EIA ดังกล่าวต้องไม่เป็นการสร้างกลไกด้านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน (๓๕ ประเภทโครงการ)</p> <p>๓. ปรับปรุงแนวทางการพิจารณารายงาน EIA และ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>จัดประชุมทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างสำนักงานฯ คณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ และนิติบุคคลผู้มีสิทธิทำรายงาน EIA เป็นระยะ</p> <p>๔. จัดทำข้อปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม (code of practice) สำหรับโครงการด้านที่พักอาศัยบางประเภท เช่น อาคารอยู่อาศัยรวม และหารือกับหน่วยงานอนุญาตให้นำไปกำหนดให้เจ้าของโครงการปฏิบัติ</p> <p>๕. สำนักงานฯ อยู่ระหว่างจัดทำคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปปรับปรุงระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป</p>	
<p>๘.๕ ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปฏิรูปการบริหารจัดการงบประมาณของประเทศ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และลดการก่อมลพิษ ตามแนวทางการปฏิรูประบบภาษีเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปธรรม เช่น พิจารณาเก็บภาษีการปล่อยมลพิษ ภาษีหรือค่าธรรมเนียมในการใช้สินค้าที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ภาษีสารเคมี เป็นต้น และนำรายได้จากภาษีและค่าธรรมเนียมดังกล่าวมาสนับสนุนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษ และส่งเสริมการผลิตที่ยั่งยืน</p>		
<p>๘.๖ สร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจจากทรัพยากรพันธุกรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้มี</p>		

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
<p>การอนุรักษ์การวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มและเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งกำเนิดทรัพยากรที่ใช้ร่วมด้วย สนับสนุนการนำกลไกใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในเวทีประชาคมโลก มาปรับใช้เพื่อสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้องในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม</p>		
<p>๘.๗ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างบูรณาการ โดยส่งเสริมและพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งจัดให้มีระบบการศึกษาวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการวิจัยร่วมระหว่างนักวิชาการและชุมชนท้องถิ่น</p>	<p>สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่างดำเนินการกำหนดรูปแบบและแนวทางการติดตามประเมินผล รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลการติดตามประเมินผลแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ซึ่งเป็นแผนบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับชาติ ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ทั้งนี้ ผลที่ได้รับจากการติดตามประเมินผลดังกล่าว จะช่วยให้ทราบถึงผลสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปรับปรุงการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของประเทศในอนาคต</p>	<p><u>ปัญหาอุปสรรค</u></p> <p>เนื่องจากแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ประกอบกับแผนดังกล่าว กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลในหลายลักษณะ ทำให้การกำหนดรูปแบบและแนวทางการติดตามประเมินผล และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลฯ จำเป็นต้องดำเนินการอย่างละเอียดและรอบคอบ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงครอบคลุมครบทุกกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้แผนดังกล่าว</p>

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>ปัจจุบัน สำนักงานฯ อยู่ระหว่างการกำหนดแนวทางในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อมูลที่เป็นจำเป็นในการพัฒนาระบบติดตามประเมินผลดังกล่าว</p>	
	<p>นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ สำนักงานฯ ได้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์สถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง ๒. การจัดทำกลไกการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Clearing House Mechanism : CHM) ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> ๑) ฐานข้อมูลบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ๒) ฐานข้อมูลด้านผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับโลก ภูมิภาค และประเทศไทย ๓) ฐานข้อมูลด้านอนุสัญญาฯ พิธีสารฯ และกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ๔) ฐานข้อมูลการวิจัยและพัฒนา <p>รวมทั้งมีการพัฒนาเว็บไซต์โครงการกลไกการ</p>	

แนวทางการพัฒนา	การดำเนินการในปัจจุบัน	ข้อเสนอแนะ / ปัญหาอุปสรรค
	<p>เผยแพร่ข่าวสารด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (http://dbccc.onep.go.th/climate/index.php) อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลมีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือประกอบการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	

ติดต่อรับไฟล์ - สมบัติ กิจจารุวงศ์ ๐๒ ๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๒๕๑๔ E mail: sombat-k@nesdb.go.th / kitjaruwong@gmail.com